

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobkyně: E. L.

právně zastoupená Mgr. Libuší Hrušovou, advokátkou se sídlem
Veverkova 2707/1, Plzeň

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, sídlem Křížová
25, 225 08 Praha 5 (dále i ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 20. 6. 2024 proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 5. 2024, č. j. X. o
invalidní důchod

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení

Odůvodnění:

I.

Napadená rozhodnutí

1. Rozhodnutím ČSSZ č. j. X. ze dne 22.9.2023 žalovaná zamítla žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu pro nesplnění podmínek ustanovení § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů a současně potvrdila, že žalobkyni nadále náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění. Žalovaná při rozhodnutí vycházela z posudku LPS Okresní správy sociálního zabezpečení v Rokycanech ze dne

14.9.2023, dle něž je žalobkyně nadále invalidní ve druhém stupni invalidity, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti o 50 %.

2. Rozhodnutím žalované ze dne 22. 5. 2024, č. j. X. byly zamítnuty námitky žalobkyně proti rozhodnutí výše uvedenému rozhodnutí a toto bylo potvrzeno. Podkladem pro rozhodnutí byl posudek o invaliditě ČSSZ IPZS ze dne 1. 2. 2024 č. j. LPS/2023/2208-NR-PLZ-CSSZ, dle něhož se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, v jehož důsledku poklesla její pracovní schopnost o 25 %, zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav neodpovídal žádnému stupni invalidity. Dle uvedeného posudku posudkový závěr lékaře v prvním stupni řízení vycházel ze zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž jsou pochybnosti, posudkový závěr odd. LPS OSSZ v Rokycanech dne 14. 9. 2023 proto nelze potvrdit, neboť se nejedná o invaliditu. K datu vydání napadeného rozhodnutí bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole XV.- Funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích, odd. B-Postižení končetin, položce 8a – lehké poruchy, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 15 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu se podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky tato hodnota zvyšuje o 10 % a celkově činí 25 %.

II.

Žaloba

3. Včasnou žalobou ze dne 20. 6. 2024 se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované. Žalobu odůvodnila tím, že žalovaná zamítla její žádost o změnu výše invalidního důchodu, přičemž žalobkyně od samého počátku nesouhlasila s tím, aby jí byl přiznán pouze invalidní důchod II. stupně, neboť její zdravotní stav je dlouhodobě špatný, má řadu různých zdravotních obtíží a omezení, jež v součtu vzájemně zdravotní stav žalobkyně ještě více zhoršují, neboť jedna zdravotní komplikace zhoršuje druhou. Žalobkyně je dlouhodobě výrazným způsobem omezena sluchem ze 73 %, což samo o sobě znamená pokles pracovní schopnosti o 25 %. Neodpovídá skutečnosti, pokud je v posudku uvedeno, že je orientována a dobře slyší i bez naslouchadla. Pouze umí částečně odezírat z úst, avšak pouze za určitých podmínek, v žádném případě však není schopna běžné komunikace bez jakýchkoli omezení. Žalobkyně má dále problémy s pohybovým aparátem, psychické obtíže, gastroenterologické problémy, trpí obezitou, atd, přesto tyto okolnosti nebyly žalovanou dostatečně zhodnoceny a bylo dokonce navrženo, aby byl žalobkyni invalidní důchod odebrán zcela, s čímž však nelze souhlasit, neboť žalobkyně splňuje podmínky pro přiznání invalidního důchodu minimálně II. stupně, i když je přesvědčena, že spíše má nárok na III. stupeň invalidního důchodu. Nelze argumentovat např. základním postižením problémy s pohybovým aparátem po TEP pravého kolenního kloubu a indikaci TEP levého kolenního kloubu a zároveň nezohlednit další zdravotní komplikace. Původní posudek ze dne 14. 9. 2023 posoudil zdravotní stav žalobkyně jako natolik vážný, že jí byl přiznán II. stupeň invalidity – míra poklesu pracovní schopnosti o 50 %, přičemž napadeným rozhodnutím žalované je konstatováno, že by žalobkyně neměla být invalidní vůbec. Tento zásadní rozpor a nevyváženost hodnocení zdravotních omezení staví žalobkyni do existenčních problémů, neboť je s ohledem na své obtíže nezaměstnatelná. Nicméně žalobkyně žalobou nebrojí ani tak

proti potvrzení II. stupně invalidity, jelikož její námitky byly zamítnuty a aktuálně platí původní rozhodnutí ČSSZ ze dne 22. 9. 2023 č.j. X., ale zejména se obává, že jí bude invalidní důchod odebrán zcela. Je přesvědčena, že by jí měl náležet III. stupeň ID, neboť kromě obtíží s pohybovým aparátem a postižení sluchu trpí i dalšími onemocněními, má psychické obtíže, trpí nadváhou, jež sama o sobě představuje omezení v 40–60 %, je po několika vážných operacích, napadené rozhodnutí se obezitou nezabývalo, ačkoli samotná míra BMI 41,27 znamená při přičtení obvyklých 10 % za ostatní zdravotní obtíže invaliditu II. stupně bez dalšího. Místo toho dospěla žalovaná k závěru, že by snad žalobkyně neměla být invalidní vůbec. Dle názoru žalobkyně měla být obezita zhodnocena 60 % a v důsledku dalších zdravotních komplikací měla být procentní hodnota navýšen o 10 %, tedy celkem na 70 %, což odpovídá III. stupni invalidity. Navrhla proto, aby žalobou napadené rozhodnutí ze dne 22.5.2024 bylo zrušeno a žalované vráceno.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

4. Žalovaná dne 12.7.2024 ve svém vyjádření shrnula dosavadní rozhodnutí týkající se posouzení poklesu pracovní schopnosti žalobkyně. Navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen komise či PK MPSV), která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení. Dle žalované podkladový posudek IPZS má veškeré náležitosti vyžadované ust. § 7 vyhlášky, splňuje kritérium úplnosti, správnosti a přesvědčivosti, rozhodnutí je řádně odůvodněno, dostatečně a objektivně byl zjištěn skutkový stav a námitky žalobkyně byly vypořádány, přičemž nebyla zjištěna žádná vada řízení. Činí-li zjištěný pokles pracovní schopnosti u žalobkyně pouze 25 %, pak nejsou naplněny zákonné podmínky pro zvýšení výše invalidního důchodu vyžadující pokles pracovní schopnosti nejméně ve výši 70 %.

IV.

5. V reakci na závěry obsažené v posudku posudkové komise MPSV ČR (dále jen „PKSV“) ze dne 23.10.2024 žalobkyně ve svém vyjádření ze dne 13. 11. 2024 uvedla, že nesouhlasí s tím, aby jí byl přiznán invalidní důchod pouze druhého stupně. Navrhla proto, aby byl zadán znalecký posudek, neboť závěry jednotlivých PLK se liší, dochází k neustálým změnám v posouzení invalidity, ačkoli se jedná o posouzení zdravotního stavu ve víceméně stejném období. Uvedla výhrady týkající se toho, že byla posuzována jako administrativní pracovnice. Uvedla, že posudek vůbec nezohledňuje její pohybové problémy, kdy v současné době víceméně chodí o francouzských holích, přičemž dle výše BMI je třeba obezitu žalobkyně hodnotit jako obezitu III. stupně, BMI více jak 40, tedy s omezením pracovní schopnosti o 40-60 %, vyjádřila se k problémům se sluchadly. Za posledních 14 let, především však od roku 2017, pracovala jen na zkrácený úvazek, z toho se odvíjí i výše nemocenské. Je přesvědčena, že má nárok na III. stupeň ID minimálně od 7. 1. 2021, kdy jí byl přiznán/zvýšen důchod v souvislosti s obtížemi s páteří, avšak ani v této době nebyla zohledněna obezita a další problémy např. s menisky a dalšími problémy, jež vedly až k TEP, přičemž právě s problémy s páteří byla žalobkyně v pracovní neschopnosti po dobu přesahující 500 dnů.

6. K důkazu předložila jí sestavenou rekapitulaci vývoje obezity, zdravotních problémů již od narození a přehled vykonávaných zaměstnání.

V.

Posouzení věci soudem

7. V dané věci bylo nařízeno jednání s ohledem na stanovisko žalobkyně v souladu s ustanovením § 49 s. ř. s.
8. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná s ohledem na skutečnosti uvedené níže.

VI.

Rozhodnutí soudu

9. Posudkem LPS OSSZ v Rokycanech ze dne 14. 9. 2023 byla žalobkyně shledána invalidní pro invaliditu II. stupně s tím, že pokles její pracovní schopnosti činí 50 % a žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu na III. stupeň z důvodu zhoršení zdravotní stavu byla proto rozhodnutím ČSSZ ze dne 22.9.2023 zamítnuta a byla nadále potvrzena výplata invalidního důchodu druhého stupně.
10. V námitkovém řízení žalobkyně žádala přiznání invalidity III. stupně a doložila nové lékařské zprávy. Posudkem Institutu posuzování zdravotního stavu (dále „IPZS“) ze dne 1. 2. 2024 byl zjištěn pokles pracovní schopnosti žalobkyně v celkové výši 25 % s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotní stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. B, položce 8a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s tím, že stejný výsledek by nastal, pokud by jako rozhodující příčina DNZS byla hodnocena problematika páteřová, kap. XIII, odd. E, pol. 1b (taxace 10-20%), kloubní dle kap. XIII, odd. A, pol. 1a (taxace 10 %), či plicní dle kap. X, odd. B, pol. 3a (taxace 5-10 %) či psychiatrická dle kap. V, pol. 5b (taxace 15-20 %). Hodnocení lékařem oddělení LPS OSSZ Rokycany bylo shledáno nevalidním, neakceptovatelným ve světle doložené odborné dokumentace neodůvodněně nadhodnoceným, vycházejícím ze zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž jsou pochybnosti s tím, že mezi doloženými lékařskými nálezy nejsou rozpory, jež by se týkaly skutečností významných pro posudkový závěr. Byl přijat závěr, že se již nejedná o invaliditu dle § 39 odst. 1 citovaného zákona, datem zániku je 14. 9. 2023.
11. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
12. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů [§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek

NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).

13. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR – pracoviště v Plzni vypracovala posudek, který byl vypracován po jednání konaném dne 23. 10. 2024 za účasti odborné lékařky z oboru interní lékařství, jemuž žalobkyně nebyla přítomna, neboť dokumentace byla dostačující. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb. ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50 %, nedosahoval však více než 69 %, tento stav existoval k datu 22. 5. 2024. Žalobkyně byla posuzována jako administrativní pracovnice. Posudek vycházel z veškeré dostupné zdravotní dokumentace, byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s negativním dopadem na pracovní schopnost, jehož rozhodující příčinou přetrvává u polymorbidní posuzované obezity III. stupně s BMI 41,3. oproti předchozím posouzení posudkovou komisí (v r. 2013) došlo k částečnému snížení pohyblivosti v důsledku komplikací v oblasti osového aparátu, recentně dekompenzace i kloubního postižení, jež je postupně řešeno. při chůzi na delší vzdálenost aktuálně nutná opora o francouzskou hůl s předpokladem zlepšení po druhé implantaci TEP a následné stabilizaci pooperačních stavů. z metabolického hlediska rozvoj prediabetes, dyslipidemie a hyperurikemie. Komplikace obezity charakteru srdečně-cévních či kožních obtíží nadále nejsou přítomny, kardiorepirační výkonnost je stále dobrá, ventilační porucha ani námahová dušnost nejsou přítomny. Psychické onemocnění je nyní kompenzováno i bez antidepresivní medikace. Sluchové postižení dlouhodobě (od přiznání ID v r. 2011) bez progresu, ztráta sluchu přetrvává nadále v rozmezí 65–75 %. Žalobkyně byla doposud schopna využívat zbytkový pracovní potenciál. Jako hlavní příčina DNZS byla volena obezita, neboť má opět aktuálně nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti. Komise byla v souladu s posudkovým hodnocením první instance, co se týče stupně invalidity, přehodnotila však, ve shodě s předchozím hodnocením posudkové komise z r. 2013, typ rozhodujícího postižení s tím, že se jedná o obezitu III. stupně s BMI více jak 40 %, se snížením hybnosti. Míra poklesu pracovní schopnosti byla zhodnocena 60 % dle kapitoly IV, položky 14 písm. c, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity. Na horní hranici taxačního rozmezí hodnoceno s ohledem na komorbiditu, zohledněna i profese. Z doložených lékařských nálezů nelze prokázat u ostatních uvedených onemocnění takové závažné funkční postižení, aby byla splněna podmínka pro použití § 3 odst. 1 citované vyhlášky a není ani důvodu pro použití § 4 citované vyhlášky. K datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. k 22.5.2024 byl zjištěn DNZS ve smyslu ust. § 26 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, žalobkyně je invalidní dle § 39 odst. 1 citovaného zákona. Jde nadále o invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona. Den vzniku invalidity druhého stupně (změny stupně invalidity z prvního na druhý) zůstává 7. 1. 2021, platnost stanovena vzhledem k charakteru základní diagnózy,

komorbiditám a věku trvale. Při posudkovém hodnocení byly zohledněny všechny námitky, jež žalobkyně uvedla v žalobě. Posudková komise měla dostatek podkladové dokumentace k vypracování závěru bez přítomnosti žalobkyně. Tíži sluchové vady nelze při jednání posudkové komise objektivně posoudit, k tomuto slouží audiometrická vyšetření, jež jsou součástí spisové dokumentace, přičemž nejaktuálnější ORL vyšetření je z 7/2023, které nepopisuje progresu sluchové ztráty, dle předchozího vyšetření je sluch popsán jako stabilizovaný. Dokonce ani v případě, že by se sluch zhoršil na úroveň praktické hluchoty, nepředčila by procentuální taxace (PPS 40 %) ani při zohlednění komorbidit a profese (celk. max 50 %) současné zhodnocení (celkově 60 %).

14. S ohledem na obsah uvedeného posudku vyžádaného v rámci soudního řízení dospěl soud k závěru, že jím byl řádně a objektivně, v souladu s lékařskými zprávami, posouzen pokles pracovní schopnosti žalobkyně a zároveň byly zohledněny i její námitky vztahující se k dosavadnímu hodnocení poklesu její pracovní schopnosti. Z posudku vyplývá a je řádně odůvodněno, z jakých důvodů se posudková komise ztotožnila se závěrem posudku OSSZ Rokycany ze dne 14. 9. 2023, jenž byl podkladem pro vydání prvostupňového rozhodnutí o tom, že žalobkyni, jež žádala o zvýšení II. stupně invalidity na stupeň III., nadále náleží invalidita II. stupně. Odůvodněno je i to, z jakého důvodu byl přehodnocen typ rozhodujícího postižení, jímž byla oproti posudku, jenž byl podkladem pro vydání prvoinstančního rozhodnutí, shledána obezita III. stupně.
15. Podle § 39 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a jestliže poklesla o nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
16. Podle § 38 písm. a) zákona 155/1999 Sb., o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
17. Žalobkyně uvedla své výhrady týkající se skutečnosti, že byla posuzována jako administrativní pracovnice, přičemž k tomuto soud uvádí, že invalidita se vždy posuzuje ve vztahu k povolání, které bylo vykonáváno nejdéle.
18. Soud zamítl návrh žalobkyně na doplnění dokazování důkazy přiloženými k jejímu vyjádření ze dne 13. 11. 2024, neboť je za situace, kdy při posuzování poklesu pracovní schopnosti žalobkyně bylo vycházeno z veškeré dostupné zdravotnické dokumentace, shledal nadbytečnými.
19. Námitku žalobkyně, že nebyly zohledněny všechny její zdravotní omezení vyplývající z

problémů s pohybovým aparátem, obezitou a nedoslýchavostí soud neshledal důvodnou, neboť z obsahu posudku PK MPSV vyplývá, že tyto zohledněny byly.

20. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného č.j. X. ze dne 22. 5. 2024, jímž byly zamítnuty její námitky proti rozhodnutí ČSSZ č.j. X. ze dne 22. 9. 2023 a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Uvedeným prvoinstančním rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobkyně o zvýšení II. stupně invalidity na III. stupeň s odůvodněním, že žalobkyně je i nadále invalidní pro invaliditu II. stupně.
21. Soud shledal výrok napadeného rozhodnutí vydaného následně v námitkovém řízení správným, avšak s ohledem na závěry výše uvedeného posudku vypracovaného pro účely soudního řízení, nemůže v žádném případě souhlasit s odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí a jím nastíněným zamýšleným dalším postupem, jímž mělo být postoupení spisu žalobkyně příslušnému útvaru ČSSZ k dalšímu řízení o odnětí invalidního důchodu na základě posouzení provedeného v rámci námitkového řízení. S ohledem na závěry PK MPSV je zcela zřejmé, že v námitkovém řízení bylo vycházeno z posudku o invaliditě ČSSZ IPZS ze dne 1. 2. 2024, jehož závěr, že žalobkyně není invalidní, neboť pokles její pracovní schopnosti celkově činí 25 %, není správný. Naopak bylo uvedeným posudkem postaveno najisto, že pokud prvostupňový správní orgán dospěl na závěru posudku OSSZ Rokycany ze dne 14. 9. 2023 k závěru, že žalobkyně je i nadále invalidní pro invaliditu II. stupně a její žádosti o zvýšení stupně invalidity nevyhověl, postupoval správně. Z tohoto důvodu soud neshledal důvody pro vyhovění návrhu žalobkyně na vypracování znaleckého posudku za účelem zjištění poklesu její pracovní schopnosti.
22. Z výše uvedeného důvodu se proto soud s výrokem žalobou napadeného rozhodnutí, kterým nedošlo ke zrušení námitkami napadeného rozhodnutí, jímž byla zamítnuta žádost žalobkyně o zvýšení stupně invalidity z II. na III., ztotožňuje. Zároveň však zdůrazňuje, že za situace, kdy bylo prokázáno, že žalobkyni nadále náleží invalidní důchod pro invaliditu II. stupně, nelze spis postoupit příslušnému útvaru ČSSZ k dalšímu řízení o odnětí invalidního důchodu, neboť posudek, jenž byl podkladem pro tento zamýšlený postup, se ukázal nesprávným. Soud proto poté, co věc projednal, žalobu v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
23. O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s. věta první, podle něhož má žalovaná, která měla ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložila, proti žalobkyni, která ve věci úspěch neměla. Úspěšné žalované však nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, a z tohoto důvodu soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň dne 13. 1. 2025

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně